

РЕШЕНИЕ

№ 5557

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5766** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С решение от 26.05.2020г., постановено по н. а. х. дело № 12163/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 134 състав е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № [ЕГН]/ 28.05.2019г., издадено от заместник кмета на Столична община, с което на основание чл.123, ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл.14, ал.1 от ЗМДТ.

В срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма]. Наведени са касационни основания за неправилност поради постановяването му в нарушение на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да отмени НП.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се представлява.

Ответникът, административно-наказващият орган, се представлява от юрк. Й., която оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, е основателна.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че на 14.12.2017г. [фирма] е придобило недвижим имот, намиращ се в УПИ с площ 34880 кв.м., съставляващ имот VI – за увеселителен парк от квартал 5 по плана за [населено място], местност Б. градина – Погребите I-ва част, представляващ строително-конструктивна част на площадков енергиен обект по смисъла на § 1, т.41 от ДР на Закона за енергетиката, а именно: помещение за вграден трафопост със ЗП 42,25 кв. м. Имотът е придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 120, том XVIII, рег. № 30591, дело № 2709/2017 г., по описа на нотариус рег. № 622 по РНК с район на действие РС София, чрез Г. Н. – помощник нотариус по заместване. На 18.12.2018 г. представител на [фирма] е подал по пощата декларация по чл. 14 ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти, заведена с вх. № [ЕГН]/10.01.2019г. на СО, район „Л.“ за горепосочения имот. На 25.03.2019 г. на [фирма] е съставен Акт за установяване на административни нарушения /АУАН/ за това, че в нарушение на чл. 14, ал. 1 ЗМДТ не е уведомило писмено общината по местонахождение на имота за придобиването му в 2-месечен срок или до 15.02.2018 г., с подаване на декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. Въз основа на този АУАН е издадено процесното НП, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 14, ал. 1 ЗМДТ.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и лицето, което следва да бъде санкционирано. Изложени са мотиви за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е неправилно.

С оспореното НП [фирма] е санкционирано на основание чл.123, ал.1 от ЗМДТ, за това че в нарушение на чл.14, ал.1 от ЗМДТ не е подало данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти в двумесечен срок от придобиването с НА № 120, том XVIII, рег. № 30591, дело № 2709/2017 г. на 14.12.2017 г. на помещение за вграден трафопост.

Съгласно чл.123, ал.1 от ЗМДТ, който не подаде декларация по чл. 14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с

имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание.

Разпоредбата на чл.14, ал.1 от ЗМДТ предвижда, че за новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. Съгласно чл.14, ал.2, изр.1 от ЗМДТ не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа в двумесечен срок след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

В случая от съдържанието на АУАН и НП не става ясно защо се приема, че придобитият от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ“ АД имот е такъв по чл.14, ал.1 от ЗМДТ, т. е. новопостроен и не подлежи на въвеждане в експлоатация. Съгласно § 1, т.41 от ДР на ЗЕ "Площадкови енергийни обекти" са сгради и трайно прикрепените към тях или към поземлен имот енергийни съоръжения, без линейните им части, предназначени за осъществяване на дейностите по производство, пренос и разпределение на електрическа и топлинна енергия и природен газ, както и по добив на енергийни ресурси. Същите подлежат на въвеждане в експлоатация по чл.177, ал.2 от ЗУТ.

От страна на административнонаказващия орган, въпреки че е в негова тежест да докаже съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН обстоятелствата, описани в АУАН и наказателното постановление, не са ангажирани доказателства, от които да се установи дали действително придобитият от [фирма] имот представлява новопостроена сграда или постройка, която не подлежи на въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ и съответно попада в хипотезата на чл.14, ал.1 ЗУТ.

Наказателното постановление се потвърждава от въззивния съд по чл.63, ал.1, изр.1, пр.1 ЗАНН, когато административното нарушение е доказано по несъмнен начин с всички съставомерни признаци от обективна и субективна страна съгласно чл.303, ал.2 вр. чл.307 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Такова пълно главно доказване в случая не е проведено от наказващия орган, върху който съгласно чл.103, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН лежи тежестта да докаже административнонаказателното обвинение с всички негови елементи.

По тези съображения Административен съд София-град, XVII касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 26.05.2020г., постановено по н. а. х. дело № 12163/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 134 състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № [ЕГН]/ 28.05.2019г., издадено от заместник кмета на Столична община.

Решението не може да се обжалва.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

